

ønsket, derom vides intet. Man maa imidlertid gaa ud fra, at en Kirkedag skal vælges gennem delegerede fra Menighederne, thi dels ligger dette i Henvisningen til, hvad der forudsattes i de første Aar efter Grundlovens Givelse, og dels i, at Kirkedagen skal være en *repræsentativ*, forberedende Synode. Forskellen mellem en Kommission og en Kirkedag er jo netop den, at den sidste fremgaar af Valg fra Menighederne helt eller delvis, medens den første udelukkende sammensættes enten af Ministeren eller af denne og Rigsdagen i Forening.

I Bilaget Side 19 anføres fra Fyns Stifts Landemode, hvor forskellige Afstemninger fandt Sted og Meningerne vare mere delte end paa Sjælland, at Landemodet „anser det for ønskeligt, at Spørgsmaalet herom (Præstevalget) saavel som om de øvrige fremsendte Forslag og om Folkekirkens Forfatning og Forhold i det hele taget overvejes i en dertil *indkaldt* Forsamling af Præster og Lægmand.“

Bilaget Side 20, Lolland-Falsters Stift: Stemmerne paa Landemodet deltes i 23 og 28. De 28 sige: „Landemodet andrager derfor indtrængende om, at det høje Ministerium vil søge *sammenkaldt* en Kirkedag. . .“

Bilaget Side 27, Aalborg Stift: 74 Stemmer mod 15 andrage om, „at Ministeriet vil søge *sammenkaldt* en Kirkedag eller forberedende Synode. . .“

Bilaget Side 29, Aarhus Stift: 116 Stemmer mod 22 andrage om, „at Ministeriet vil søge *sammenkaldt* en Kirkedag eller forberedende Synode. . .“

Bilaget Side 32, Ribe Stift: Her vedtoges 2 Resolutioner. Flertallet, 67 Stemmer, siger: „at det ansaa Indførelsen af Menighedsraad, som vælges under betryggende kirkelige Garantier, for et naturligt Led i en Kirkeforfatning, men det maa principielt hævde, at Grundlovens § 3 samt Kirkens og Folkets Vel bedst sker Fyldest derved, at Sagen, forinden et Lovforslag herom endelig vedtages, undergives en alsidig Behandling af sagkyndige, erfarne Mænd, Præster og Lægfolk i lige Antal.“

Mindretallet, 39 Stemmer, slutter sig til Lovforslagene væsentlig i den af Folketinget vedtagne Skikkelse og siger: „Man ønsker ikke at udtale sig angaaende Spørgsmaalet om en Kirkekommission, da dette Spørgsmaal ikke er fremlagt for Landemodet“.

Bilaget Side 34, Viborg Stift: 70 Præster andrage om, „at Ministeriet vil søge *sammenkaldt* en forberedende Synode. . .“.

Af disse korte Citater fremgaar det klart, at Landemoderne — eller rettere disses Flertal — slet ikke have krævet, hvad Flertallet her foreslaar, men derimod en „*sammenkaldt*“ repræsentativ Forsamling, hvilket rigtignok er noget ganske andet, eftersom Kirken jo lige saa lidt som andre kan lade sin Repræsentation vælge af Ministeren. Selv om Ministeren er aldrig saa heldig i sit Valg, en virkelig Repræsentation kan han dog ikke vælge. Hertil kommer nu, at Tanken om Menighedsraad allerede er drøftet i Kommissioner baade i 1853 og 1868—70, saa at man maa sige, at Kirken er hørt i denne Sag, hvis Kirken da overhovedet kan høres gennem Kommissioner.

Men særligt maa det fremhæves, at Folketinget ikke ønsker, at der nedsættes en Kommission angaaende de kirkelige Lovforslag. Ønsket om en Kommission forelaa for Folketinget i Fjor, men det sluttede sig ikke dertil, det gjorde derimod Lovforslagene færdige. Heraf fremgaar, at Folketinget anser en Kommission for overflødig, ja endog for skadelig, for saa vidt som den tjener til at forhale og sinke Paabegyndelsen af kirkelige Reforme, hvortil vi efter Mindretallets Mening i særlig Grad trænge. Vi frygte, at Flertallets Forslag, hvis det vedtoges, vil rejse Strid mellem Tingene og derved volde mere Skade i denne Sag, end nogen i Øjeblikket fuldt ud kan overse, og derfor maa vi indtrængende advare mod at gaa denne Vej. Mindretallet er overbevist om, at lovbundne Menighedsraad (ikke tvungne, som Flertallet skriver — man kunde da ogsaa tale om tvungne Sogneraad, Amts-